

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

RADA

Revidovaný kodex chování pro účinné provádění Úmluvy o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků

(2009/C 322/01)

RADA EVROPSKÉ UNIE A ZÁSTUPCI VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ ZASEDAJÍCÍ V RADĚ,

S OHLEDEM NA Úmluvu ze dne 23. července 1990 o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků (dále jen „úmluva o arbitráži“),

UZNÁVAJÍCE potřebu členských států, coby smluvních států úmluvy o arbitráži, i daňových poplatníků mít k dispozici podrobnější pravidla pro účinné provádění úmluvy o arbitráži,

BEROUCE NA VĚDOMÍ sdělení Komise ze dne 14. září 2009 o práci Společného fóra EU pro vnitropodnikové oceňování (JTPF) v období od března 2007 do března 2009, vycházející ze zpráv JTPF o sankcích a převodních cenách a z výkladu některých ustanovení úmluvy o arbitráži,

ZDŮRAŽŇUJÍCE, že tento kodex chování je politickým závazkem a nejsou jím dotčena práva a povinnosti členských států nebo příslušné oblasti působnosti členských států a Evropské unie vyplývající ze Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie,

UZNÁVAJÍCE, že provádění tohoto kodexu chování by nemělo bránit řešení na globálnější úrovni,

BEROUCE NA VĚDOMÍ závěry zprávy JTPF o sankcích,

PŘIJÍMAJÍ TENTO REVIDOVANÝ KODEX CHOVÁNÍ:

Aniž jsou dotčeny příslušné oblasti působnosti členských států a Evropské unie, tento revidovaný kodex se týká provádění úmluvy o arbitráži a některých souvisejících otázek řízení vedoucího ke vzájemné dohodě podle smluv o zamezení dvojího zdanění mezi členskými státy.

1. Oblast působnosti úmluvy o arbitráži**1.1 Trojstranné případy EU týkající se převodních cen**

- a) Pro účely tohoto kodexu chování se trojstranným případem EU rozumí situace, kdy dva příslušné orgány EU v první fázi řízení podle úmluvy o arbitráži nejsou schopny úplně vyřešit jakékoli dvojí zdanění

vzniklé v případě převodních cen při uplatnění zásady tržního odstupu, protože sdružený podnik nacházející se v jiném členském státě nebo v jiných členských státech a identifikovaný oběma příslušnými orgány EU (důkazy založené na srovnávací analýze obsahující i funkční analýzu a další související faktické prvky) významně přispěl k výsledku, který v řetězci odpovídajících transakcí nebo obchodních/finančních vztahů neodpovídá zásadě tržního odstupu, a za takový jej uznal daňový poplatník, který utrpěl dvojí zdanění a požádal o uplatnění ustanovení úmluvy o arbitráži.

- b) Oblast působnosti úmluvy o arbitráži se vztahuje na všechny transakce EU zahrnuté do trojstranných případů mezi členskými státy.

1.2 Nízká kapitalizace ⁽¹⁾

Úmluva o arbitráži jasně odkazuje na zisky vyplývající z obchodních a finančních vztahů, ale nesnaží se přitom rozlišovat mezi těmito konkrétními druhy zisku. Proto se úpravy zisku vzniklé z finančních vztahů, včetně úvěru a jeho podmínek, a na základě zásady tržního odstupu mají považovat za úpravy spadající do působnosti úmluvy o arbitráži.

⁽¹⁾ Výhrady: Bulharsko zastává názor, že úprava zisku vyplývající z úpravy ceny úvěru (tj. úrokové sazby) spadá do oblasti působnosti úmluvy o arbitráži. Na druhé straně se Bulharsko domnívá, že úmluva o arbitráži se nevztahuje na případy úpravy zisku na základě úprav částek financování. V zásadě spočívají důvody pro takové úpravy ve vnitrostátním právu členských států. Používání různých vnitrostátních pravidel a neexistence mezinárodně uznávané soustavy doporučení ohledně zásady tržního odstupu, která by se uplatnila na kapitálovou strukturu podniku, do velké míry problematizují povahu úpravy zisku na základě úprav výše úvěru, pokud jde o zásadu tržního odstupu.

Česká republika nepoužije proces řešení případů dohodou dle úmluvy o arbitráži v případech, které podléhají podle vnitrostátního práva opatřením směřujícím proti obcházení daňových povinností.

Nizozemsko podporuje názor, že úprava úrokové sazby (ocenění úvěru), vycházející z vnitrostátního práva založeného na zásadě tržního odstupu, spadá do oblasti působnosti úmluvy o arbitráži. Pokud jde o úpravy výše úvěru i úpravy nároku na odpočet úroku na základě nízké kapitalizace podle zásady tržního odstupu nebo úpravy vycházející z práva zaměřeného proti zneužívání daňových předpisů na základě zásady tržního odstupu, má se zato, že nespádají do oblasti působnosti úmluvy o arbitráži. Nizozemsko si ponechá svou výhradu, dokud nebude existovat pokyn ze strany OECD ohledně toho, jakým způsobem uplatňovat zásadu tržního odstupu na nízkou kapitalizaci sdružených podniků. Řecko zastává názor, že do oblasti působnosti úmluvy o arbitráži spádají úpravy úrokových sazeb úvěru. Na úpravy týkající se výše úvěru a nároku na odpočet naběhlého úroku souvisejícího s úvěrem by se neměla vztahovat úmluva o arbitráži vzhledem k platným omezením vyplývajícím z vnitrostátního práva.

Maďarsko se domnívá, že do oblasti působnosti úmluvy o arbitráži spádají pouze případy, kdy k dvojímu zdanění došlo vzhledem k úpravě úrokové sazby úvěru a úprava vychází ze zásady tržního odstupu.

Itálie se domnívá, že úmluva o arbitráži by mohla být uplatněna v případě dvojího zdanění vzhledem k cenové úpravě finanční transakce, která není v souladu se zásadou tržního odstupu. Naopak tuto úmluvu nelze uplatnit pro řešení dvojího zdanění vycházejícího z úpravy výše úvěrů nebo dvojího zdanění, k němuž došlo kvůli rozdílům ve vnitrostátních pravidlech ohledně schválené výše financování nebo nároku na odpočet úroku.

Lotyšsko se domnívá, že úmluvu o arbitráži nelze použít v případě dvojího zdanění vycházejícího z uplatnění obecných vnitrostátních právních předpisů o úpravě výše úvěru nebo o nároku na odpočet úrokových plateb, které nevycházejí ze zásady tržního odstupu podle článku 4 úmluvy o arbitráži.

Lotyšsko se proto domnívá, že do oblasti působnosti úmluvy o arbitráži patří pouze úpravy odpočtu úroků provedené podle vnitrostátního práva vycházející ze zásady tržního odstupu.

Polsko se domnívá, že postup stanovený v úmluvě o arbitráži by mohl být použitelný pouze v případě úprav úroků. Avšak úmluva by se neměla vztahovat na úpravy týkající se výše úvěru. Podle názoru Polska není dost dobře možné definovat, jak by v praxi měla vypadat struktura kapitálu, aby byla v souladu se zásadou tržního odstupu.

Portugalsko se domnívá, že úmluvu o arbitráži nelze uplatnit při řešení případů dvojího zdanění způsobených úpravami zisků vyplývajících z oprav výše úvěru sjednaného mezi sdruženými podniky nebo plateb úroků vycházejících z vnitrostátních opatření zaměřených proti zneužívání daňových předpisů. Portugalsko však připouští možnost přezkumu svého postoje, jakmile bude dosaženo konsensu na mezinárodní úrovni, zejména prostřednictvím pokynů ze strany OECD, pokud jde o uplatnění zásady tržního odstupu na výši dluhů (včetně situací týkajících se kapitalizace) mezi sdruženými podniky.

Slovensko zastává stanovisko, že úprava úrokových sazeb vycházející z vnitrostátního práva na základě zásady tržního odstupu by měla spadat do oblasti působnosti úmluvy o arbitráži, avšak úpravy zisků vyplývajících z uplatňování pravidel zaměřených proti zneužívání daňových předpisů podle vnitrostátního práva by neměly spadat do oblasti působnosti úmluvy o arbitráži.

2. Přípustnost případu

Na základě článku 18 úmluvy o arbitráži se členskými státy doporučuje, aby považovaly konkrétní případ za předložený v souladu s úmluvou o arbitráži, pokud je žádost předložena v řádné lhůtě po dnu, kdy vstoupí v platnost přistoupení nového členského státu k úmluvě o arbitráži, a to i pokud se úprava týká dřívějších zdaňovacích období.

3. Citelné sankce

Protože se v čl. 8 odst. 1 stanoví flexibilita ohledně odmítnutí poskytnutí přístupu k úmluvě o arbitráži z důvodu uložení citelné sankce, a vzhledem k praktickým zkušenostem nabytým od roku 1995 se členskými státy doporučuje, aby vyjasnily nebo zrevidovaly svá jednostranná prohlášení v příloze úmluvy o arbitráži tak, aby lépe odrážely to, že citelná sankce by se měla používat pouze ve výjimečných případech jako např. u podvodu.

4. Výchozí bod tříleté lhůty (lhůty pro podání žádosti podle čl. 6 odst. 1 úmluvy o arbitráži)

Za výchozí bod tříletého období se považuje datum „prvního daňového výměru nebo obdobného oznámení, které má nebo patrně bude mít za následek vznik dvojího zdanění ve smyslu článku 1 úmluvy o arbitráži, například z důvodu úpravy na základě převodních cen“⁽¹⁾.

Pokud jde o případy převodních cen, doporučuje se členskými státy, aby tuto definici uplatňovaly rovněž na stanovení tříleté lhůty, jak je stanoveno v čl. 25 odst. 1 vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku a provedeno ve smlouvách o zamezení dvojího zdanění mezi členskými státy.

5. Výchozí bod dvouleté lhůty (čl. 7 odst. 1 úmluvy o arbitráži)

- a) Pro účely čl. 7 odst. 1 úmluvy o arbitráži se věc považuje za předloženou podle čl. 6 odst. 1, pokud daňový poplatník poskytne tyto informace:
- i) identifikační údaje (obchodní firmu, sídlo, daňové identifikační číslo) podniku členského státu, který předkládá žádost, a rovněž identifikační údaje ostatních stran zúčastněných na daných transakcích,
 - ii) podrobné údaje o skutkové podstatě a okolnostech dané věci (včetně údajů o vztazích mezi podnikem a ostatními stranami zúčastněnými na daných transakcích),
 - iii) určení daňových období, jichž se věc týká,
 - iv) kopie daňových výměrů, zprávy o daňové kontrole nebo rovnocenné dokumenty, z nichž vyplývá údajné dvojí zdanění,
 - v) údaje o podaných opravných prostředcích a soudních řízeních zahájených podnikem nebo ostatními stranami, které jsou na daných transakcích zúčastněny, a rozhodnutí soudu ve věci,
 - vi) vysvětlení podniku, proč se domnívá, že nebyly dodrženy zásady stanovené v článku 4 úmluvy o arbitráži,
 - vii) závazek, že podnik co nejúplněji a nejrychleji zodpoví veškeré důvodné a přiměřené žádosti příslušného orgánu a že dá příslušným orgánům k dispozici dokumentaci, a

⁽¹⁾ Výhrada: Za výchozí bod tříletého období považuje člen zastupující daňový úřad v Itálii „datum prvního daňového výměru nebo obdobného oznámení obsahujícího úpravu na základě převodních cen, která má nebo patrně bude mít za následek vznik dvojího zdanění ve smyslu článku 1“, protože uplatňování stávající úmluvy o arbitráži by se mělo omezit na případy, kdy dochází k „úpravě“ na základě převodních cen.

viii) jakékoli další konkrétní informace, jež si příslušný orgán vyžádá do dvou měsíců od přijetí žádosti od daňového poplatníka.

b) Dvouletá lhůta začíná běžet tím z následujících dnů, který nastane později:

i) dnem vydání daňového výměru, tj. pravomocného rozhodnutí správce daně o dodatečném příjmu, nebo dnem vydání rovnocenného dokumentu,

ii) dnem, kdy příslušný orgán obdrží žádost a minimální informace podle bodu 5 písm. a).

6. Řízení vedoucí ke vzájemné dohodě podle úmluvy o arbitráži

6.1 Obecná ustanovení

a) Zásada tržního odstupu se použije, jak to doporučuje OECD, bez ohledu na bezprostřední daňové důsledky pro kterýkoli konkrétní členský stát.

b) Spory se budou řešit co nejrychleji, s přihlédnutím ke složitosti sporných bodů v každém jednotlivém případě.

c) Vezmou se v úvahu všechny vhodné prostředky vedoucí k co nejrychlejšímu dosažení vzájemné dohody, včetně společných schůzek. V případě potřeby bude podnik vyzván, aby vysvětlil své stanovisko svému příslušnému orgánu.

d) Podle ustanovení tohoto kodexu chování by se mělo vzájemné dohody dosáhnout do dvou let ode dne, kdy byla věc poprvé předložena jednomu z příslušných orgánů v souladu s bodem 5 písm. b) tohoto kodexu chování. Uznává se však, že v některých situacích (např. má-li bezprostředně dojít k řešení věci nebo u obzvláště složitých transakcí nebo trojstranných případů) může být vhodné použít čl. 7 odst. 4 úmluvy o arbitráži (kterým se stanoví prodloužení lhůt) a sjednat krátké prodloužení lhůty.

e) Řízením pro dosažení vzájemné dohody by neměly vzniknout osobě, která o řízení požádala, nebo kterékoli jiné osobě, která je na věci zúčastněna, nepřiměřené nebo nadměrné náklady na plnění požadavků.

6.2 Trojstranné případy EU týkající se převodních cen

a) Jakmile se příslušné orgány členských států dohodnou, že předmětná věc se má považovat za trojstranný případ EU, měly by ihned přizvat další příslušný orgán (ostatní příslušné orgány) EU, aby se řízení a diskusí zúčastnil(-y) jako pozorovatel(-é) nebo jako aktivní zainteresovaná(-é) strana(-y) a společně rozhodly, jaký přístup se má upřednostnit. Veškeré informace by se proto měly sdílet s dalším příslušným orgánem (ostatními příslušnými orgány) EU, např. prostřednictvím výměny informací. Další příslušný orgán (ostatní příslušné orgány) by se měl(-y) vyzvat, aby potvrdil(-y) skutečnou nebo možnou účast „svého“ daňového poplatníka (daňových poplatníků).

b) K vyřešení dvojího zdanění vyplývajícího z trojstranných případů EU podle úmluvy o arbitráži mohou zúčastněné příslušné orgány přijmout jeden z těchto přístupů:

i) příslušné orgány mohou rozhodnout, že se přijme vícestranný přístup (bezprostřední a plná účast všech dotčených příslušných orgánů), nebo

ii) příslušné orgány mohou rozhodnout o zahájení dvoustranného postupu, kdy dvěma stranami tohoto dvoustranného postupu jsou příslušné orgány, které identifikovaly (na základě srovnávací analýzy obsahující i funkční analýzu a další související faktické prvky) sdružený podnik nacházející se v jiném členském státě, který významným způsobem přispěl k výsledku, který v řetězci odpovídajících transakcí nebo obchodních/finančních vztahů neodpovídá zásadě tržního odstupu, a měly by vyzvat další příslušný orgán (ostatní příslušné orgány) EU, aby se jako pozorovatel(-é) zúčastnil(-y) diskusí v rámci řízení pro dosažení vzájemné dohody, nebo

- iii) příslušné orgány mohou rozhodnout o souběžném zahájení více než jednoho dvoustranného řízení a měly by přizvat další příslušný orgán (ostatní příslušné orgány) EU, aby se jako pozorovatel(-é) zúčastnil(-y) příslušných diskusí v rámci řízení pro dosažení vzájemné dohody.

Členskými státy se doporučuje, aby k vyřešení takových případů dvojího zdanění použily vícestranný postup. Shodnout by se však na tom vždycky měly všechny příslušné orgány, a to na základě specifických skutečností a okolností dané věci. Pokud není vícestranný přístup možný a již začala dvě (nebo více) souběžná dvoustranná řízení, měly by být všechny příslušné orgány zapojeny do první fáze řízení podle úmluvy o arbitráži buďto jako smluvní státy při prvotním uplatňování úmluvy o arbitráži nebo jako pozorovatelé.

- c) Status pozorovatele se může změnit na status zainteresované strany v závislosti na vývoji diskusí a předložených důkazech. Pokud se další příslušný orgán (ostatní příslušné orgány) chce (chtějí) zúčastnit druhé fáze (arbitráže), musí se stát zainteresovanou(-ými) stranou(-ami).

Skutečnost, že další příslušný orgán (příslušné orgány) EU zůstává(-ají) během veškerých jednání pouze pozorovatelem(-i), nemá důsledky na uplatňování ustanovení úmluvy o arbitráži (např. na otázky harmonogramu a procedurální otázky).

Pokud se další příslušný orgán (ostatní příslušné orgány) zúčastní jako pozorovatel(-é), není (nejsou) vázán(-y) konečným výsledkem řízení podle úmluvy o arbitráži.

Jakákoli výměna informací v rámci řízení musí být v souladu s obvyklými právními a správními požadavky a postupy.

- d) Daňový poplatník (daňoví poplatníci) by měl(-i) co možná nejdříve informovat zúčastněné(-ho) správce daně, že by do dané věci mohla(-y) být zapojena(-y) další strana(-y) v jiném(-ých) členském(-ých) státě(-ech). Po tomto oznámení by mělo včas následovat předložení veškerých relevantních skutečností a podpůrné dokumentace. Takový postup povede nejenom k rychlejšímu vyřešení, ale zabezpečí se jím i ochrana proti neřešení otázek dvojího zdanění v důsledku rozdílných procesních lhůt v členských státech.

6.3 *Fungování v praxi a transparentnost*

- a) Pokud mohou příslušné orgány dosáhnout dvoustranné (nebo vícestranné) dohody, pak by se při řízení pro dosažení vzájemné dohody a zejména při výměně stanovisek stran mělo používat společného pracovního jazyka anebo jiného způsobu, který bude mít stejný účinek, tj. povede k minimalizaci nákladů a prodlení způsobeného překladem.
- b) Podnik, který požádal o řízení pro dosažení vzájemné dohody, bude průběžně informován příslušným orgánem, u něhož podal žádost, o všech významných událostech, které nastaly v průběhu řízení a které se ho dotýkají.
- c) Bude zajištěn důvěrný charakter informací týkajících se osob chráněných dvoustrannou daňovou úmluvou anebo právem členského státu.
- d) Do jednoho měsíce ode dne, kdy příslušný orgán obdrží žádost daňového poplatníka o zahájení řízení pro dosažení vzájemné dohody, potvrdí doručení této žádosti a zároveň o tom uvědomí příslušné orgány ostatních členských států zúčastněných na dané věci, jimž zašle v příloze kopii žádosti daňového poplatníka.
- e) Pokud se příslušný orgán domnívá, že podnik nepředložil minimální informace, jichž je zapotřebí k zahájení řízení pro dosažení vzájemné dohody podle bodu 5 i), vyzve podnik ve lhůtě dvou měsíců od obdržení jeho žádosti, aby mu poskytl dodatečné konkrétní informace, které potřebuje.
- f) Členské státy se zavazují, že příslušný orgán odpoví podniku, který podal žádost, jedním z těchto způsobů:

- i) pokud se příslušný orgán nedomnívá, že zisky podniku jsou zahrnuty anebo budou patrně zahrnuty do zisků podniku v jiném členském státě, uvědomí podnik o svých pochybnostech a vyzve jej, aby podal další vyjádření,
 - ii) má-li příslušný orgán za to, že žádost je opodstatněná, a může-li sám dospět k uspokojivému řešení, uvědomí o tom podnik a provede co nejdříve takové úpravy nebo povolí takové úlevy, které jsou oprávněné,
 - iii) má-li příslušný orgán za to, že žádost je opodstatněná, ale nemůže sám dospět k uspokojivému řešení, uvědomí podnik, že se pokusí danou věc vyřešit vzájemnou dohodou s příslušným orgánem jiného dotčeného členského státu.
- g) Považuje-li příslušný orgán danou věc za opodstatněnou, měl by zahájit řízení pro dosažení vzájemné dohody tak, že uvědomí příslušný orgán druhého členského státu (ostatních členských států) o svém rozhodnutí a zašle mu (jim) v příloze kopii informací uvedených v bodu 5 písm. a) tohoto kodexu chování. Zároveň uvědomí osobu, která se odvolává na úmluvu o arbitráži, že zahájil řízení pro dosažení vzájemné dohody. Příslušný orgán, který zahájil řízení pro dosažení vzájemné dohody, rovněž uvědomí – na základě informací, které má k dispozici, – příslušný orgán (příslušné orgány) druhého členského státu (ostatních členských států) a osobu, která podala žádost, zda byla daná věc předložena ve lhůtách stanovených v čl. 6 odst. 1 úmluvy o arbitráži, jakož i o začátku dvouleté lhůty podle čl. 7 odst. 1 úmluvy o arbitráži.

6.4 Výměna stanovisek

- a) Členské státy se zavazují, že v případě zahájení řízení pro dosažení vzájemné dohody zašle příslušný orgán země, v níž byl vydán anebo se zamýšlí vydat daňový výměr, tj. pravomocné rozhodnutí nebo rovnocenný dokument správce daně o příjmu obsahující úpravu, která má za následek nebo patrně bude mít za následek vznik dvojího zdanění ve smyslu článku 1 úmluvy o arbitráži, stanovisko adresované příslušnému orgánu (příslušným orgánům) jiného členského státu (ostatních členských států) zúčastněného (-ých) na dané věci, v němž bude uvedeno toto:
- i) skutkové vylíčení dané věci od osoby, která podala žádost,
 - ii) stanovisko tohoto příslušného orgánu ke skutkové podstatě, např. proč se domnívá, že došlo nebo patrně dojde ke dvojímu zdanění,
 - iii) jak by se z hlediska zamezení dvojího zdanění dala daná věc vyřešit spolu s úplným objasněním navrhovaného řešení.
- b) Stanovisko bude obsahovat úplné zdůvodnění výměru nebo úpravy a bude k němu připojena základní dokumentace dokladující stanovisko příslušného orgánu, jakož i seznam všech dalších dokumentů použitých pro úpravu.
- c) S přihlédnutím ke složitosti dané věci bude stanovisko co nejdříve zasláno příslušnému orgánu (příslušným orgánům) jiného členského státu (ostatních členských států) zúčastněného (-ých) na dané věci, ale nejpozději do čtyř měsíců od pozdějšího z těchto dnů:
- i) dne vydání daňového výměru, tj. pravomocného rozhodnutí správce daně o dodatečném příjmu, nebo dne vydání rovnocenného dokumentu,
 - ii) dne, kdy příslušný orgán obdrží žádost a minimální informace podle bodu 5 písm. a).

- d) Členské státy se zavazují, že obdrží-li příslušný orgán země, v níž nebyl vydán daňový výměr ani obdobný dokument nebo není v úmyslu jej vydat, což má za následek nebo patrně bude mít za následek dvojitý zdanění ve smyslu článku 1 úmluvy o arbitráži, např. z důvodu úpravy převodních cen, stanovisko od jiného příslušného orgánu, odpoví na toto stanovisko s přihlédnutím ke složitosti dané věci co nejdříve, nejpozději však do šesti měsíců od přijetí tohoto stanoviska.
- e) Odpověď by měla mít jednu z těchto podob:
- i) pokud se příslušný orgán domnívá, že došlo ke dvojitému zdanění anebo k němu patrně dojde, a souhlasí-li s opravným prostředkem navrženým ve stanovisku, uvědomí o tom druhý příslušný orgán (ostatní příslušné orgány) a co nejrychleji provede odpovídající úpravy nebo povolí odpovídající úlevu,
 - ii) pokud se příslušný orgán domnívá, že nedošlo ke dvojitému zdanění anebo k němu patrně nedojde, nebo nesouhlasí-li s opravným prostředkem navrženým ve stanovisku, zašle druhému příslušnému orgánu (ostatním příslušným orgánům) protistanovisko, v němž uvede své důvody a s přihlédnutím ke složitosti dané věci navrhne orientační harmonogram k řešení dané věci. V případě potřeby bude návrh obsahovat datum osobní schůzky, která by se měla konat nejpozději do 18 měsíců od pozdějšího z těchto dnů:
 - aa) dne vydání daňového výměru, tj. pravomocného rozhodnutí správce daně o dodatečném příjmu, nebo dne vydání rovnocenného dokumentu,
 - bb) dne, kdy příslušný orgán obdrží žádost a minimální informace podle bodu 5 písm. a).
- f) Kdykoli to bude možné, přijmou členské státy příslušné kroky k urychlení celého řízení. V této souvislosti by členské státy měly uvažovat o pravidelném pořádání osobních schůzek svých příslušných orgánů, které by se konaly nejméně jednou ročně a na nichž by se jednalo o nedořešených řízeních pro dosažení vzájemné dohody (za předpokladu, že by počet takových věcí opravňoval k pořádání takových pravidelných schůzek).

6.5 Smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi členskými státy

Pokud jde o případy převodních cen, doporučuje se členským státům, aby ustanovení bodů 1, 2 a 3 uplatňovaly také na řízení pro dosažení vzájemné dohody zahájená podle čl. 25 odst. 1 vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku, jak je proveden ve smlouvách o zamezení dvojího zdanění mezi členskými státy.

7. Jednání během druhé fáze úmluvy o arbitráži

7.1 Seznam nezávislých osob

- a) Členské státy se zavazují, že neprodleně sdělí generálnímu tajemníkovi Rady jména pěti uznávaných nezávislých osob způsobilých stát se členy poradní komise uvedené v čl. 7 odst. 1 úmluvy o arbitráži a že ho za stejných podmínek uvědomí o jakékoli změně tohoto seznamu.
- b) Současně se sdělením jmen uznávaných nezávislých osob zašlou členské státy generálnímu tajemníkovi Rady životopisy těchto osob, kde budou mimo jiné popsány jejich právní a daňové zkušenosti, zejména zkušenosti v oblasti převodních cen.
- c) Členské státy mohou rovněž na svém seznamu označit ty uznávané nezávislé osoby, které splňují požadavky na zvolení za předsedu poradní komise.
- d) Generální tajemník Rady zašle každý rok členským státům žádost o potvrzení jmen uznávaných nezávislých osob nebo o sdělení jmen jejich náhradníků.

- e) Souhrnný seznam všech uznávaných nezávislých osob bude zveřejněn na internetové stránce Rady.
- f) Uznávané nezávislé osoby nemusejí být státními příslušníky nebo rezidenty státu, který je nominoval, ale musejí být státními příslušníky členského státu a rezidenty na území, na něž se vztahuje úmluva o arbitráži.
- g) Příslušným orgánům se doporučuje, aby pro konkrétní věc vypracovaly schválené prohlášení o přijetí nominace a prohlášení o nezávislosti, jež vybrané uznávané nezávislé osoby podepíší.

7.2 Ustavení poradní komise

- a) Členský stát, který vydal první daňový výměr, tj. pravomocné rozhodnutí správce daně o dodatečném příjmu nebo rovnocenný dokument, který má za následek nebo patrně bude mít za následek vznik dvojího zdanění ve smyslu článku 1 úmluvy o arbitráži, učiní z vlastního podnětu a po dohodě s druhým členským státem (ostatními členskými státy) kroky k ustavení poradní komise a ke konání jejích schůzí, ledaže se dotyčné členské státy dohodnou jinak.
- b) Příslušné orgány by měly ustavit poradní komisi nejpozději šest měsíců po skončení lhůty uvedené v článku 7 úmluvy o arbitráži. Pokud to jeden příslušný orgán neučiní, je oprávněn převzít iniciativu jiný zúčastněný příslušný orgán.
- c) Kromě předsedy a zástupců příslušných orgánů se poradní komise bude zpravidla skládat ze dvou uznávaných nezávislých osob. U trojstranných případů, kdy se musí poradní komise ustavit na základě vícestranného přístupu, přihlédnou členské státy k požadavkům čl. 11 odst. 2 úmluvy o arbitráži a zavedou případně doplňující pravidla k zajištění toho, aby poradní komise včetně svého předsedy byla s to přijímat stanoviska prostou většinou svých členů.
- d) Poradní komisi bude nápomocen sekretariát, na který poskytne prostředky a zařízení členský stát, z jehož podnětu byla komise ustavena, ledaže se dotyčné členské státy dohodnou jinak. Z důvodů nezávislosti bude tento sekretariát fungovat pod dohledem předsedy poradní komise. Členové sekretariátu budou vázáni mlčenlivostí podle ustanovení čl. 9 odst. 6 úmluvy o arbitráži.
- e) Místo, kde se bude poradní komise scházet, a místo, kde má zaujmout stanovisko, mohou příslušné orgány dotyčných členských států určit předem.
- f) Před první schůzí poradní komise jí členské státy poskytnou veškerou odpovídající dokumentaci a informace, a zejména veškeré doklady, zprávy, korespondenci a závěry použité během řízení pro dosažení vzájemné dohody.

7.3 Fungování poradní komise

- a) Věc se považuje za předloženou poradní komisi dnem, kdy předseda potvrdí, že členové poradní komise obdrželi veškerou odpovídající dokumentaci a veškeré informace uvedené v bodě 7.2 písm. f).
- b) Jednání poradní komise se povede v úředním jazyce nebo jazycích zúčastněných členských států, ledaže s přihlédnutím k přání poradní komise příslušné orgány rozhodnou po vzájemné dohodě jinak.
- c) Poradní komise může požádat stranu, od níž pochází prohlášení nebo dokument, aby zajistila překlad do jazyka anebo jazyků, v nichž je jednání vedeno.

- d) Při současném dodržování článku 10 úmluvy o arbitráži může poradní komise požádat členský stát, a zejména členský stát, který vydal první daňový výměr, tj. pravomocné rozhodnutí správce daně o dodatečném příjmu nebo rovnocenný dokument, který měl za následek nebo může mít za následek vznik dvojího zdanění ve smyslu článku 1 úmluvy o arbitráži, aby se dostavily před poradní komisí.
- e) Náklady řízení před poradní komisí, které hradí rovným dílem dotyčné členské státy, budou spočívat v administrativních nákladech poradní komise a v odměnách a výdajích uznávaných nezávislých osob.
- f) Pokud se příslušné orgány členských států nedohodnou jinak:
- i) náhrada výdajů uznávaných nezávislých osob se omezí na náhradu běžně poskytovanou vysoce postaveným úředníkům členského státu, z jehož podnětu byla poradní komise ustavena,
- ii) odměny uznávaných nezávislých osob budou činit 1 000 EUR na osobu a den jednání poradní komise; předseda bude dostávat odměnu o 10 % vyšší než ostatní uznávané nezávislé osoby.
- g) Skutečné náklady vzniklé v souvislosti s jednáním poradní komise uhradí členský stát, z jehož podnětu byla poradní komise ustavena, ledaže příslušné orgány dotyčných členských států rozhodnou jinak.

7.4 Stanovisko poradní komise

Členské státy očekávají, že stanovisko bude obsahovat:

- a) jména členů poradní komise;
- b) žádost; žádost obsahuje:
- i) obchodní firmy a sídla zúčastněných podniků,
- ii) zúčastněné příslušné orgány,
- iii) popis skutkové podstaty a okolností sporu,
- iv) jasné stanovení nároku.
- c) stručný přehled průběhu jednání;
- d) argumenty a metody, na nichž se zakládá rozhodnutí ve stanovisku;
- e) stanovisko;
- f) místo, kde se stanovisko zaujímá;
- g) datum, kdy se stanovisko zaujímá;
- h) podpisy členů poradní komise.

Rozhodnutí příslušných orgánů a stanovisko poradní komise budou oznámeny takto:

- i) Jakmile bylo přijato rozhodnutí, zašle příslušný orgán, jemuž byla věc předložena, kopii rozhodnutí příslušných orgánů a kopii stanoviska poradní komise každému jednotlivému zúčastněnému podniku.

- ii) Příslušné orgány členských států se mohou dohodnout na zveřejnění rozhodnutí i stanoviska v úplném znění. Rovněž se mohou dohodnout na zveřejnění rozhodnutí i stanoviska bez uvedení obchodních firem zúčastněných podniků a s vynecháním dalších údajů, které by mohly prozradit totožnost zúčastněných podniků. V obou výše uvedených případech je zapotřebí souhlasu podniků a před samotným zveřejněním musí zúčastněné podniky písemně oznámit příslušnému orgánu, kterému byla věc předložena, že nemají námitky proti zveřejnění rozhodnutí a stanoviska.
- iii) Stanovisko poradní komise bude vyhotoveno ve třech (nebo u trojstranných případů ve více) originálech, z nichž jeden bude zaslán příslušným orgánům zúčastněných členských států a jeden bude předán generálnímu sekretariátu Rady k archivaci. Dojde-li k dohodě ohledně zveřejnění stanoviska, bude zveřejněno v původním jazyce nebo v původních jazycích na internetové stránce Komise.

8. Výběr daně a účtování úroků během přeshraničních řízení pro řešení sporů

- a) Členským státům se doporučuje přijmout veškerá opatření nezbytná k tomu, aby byl podnikům zúčastněným v přeshraničních řízeních pro řešení sporů na základě úmluvy o arbitráži pozastaven během takových řízení výběr daně za stejných podmínek jako podnikům, které jsou stranami vnitrostátních odvolacích/soudních řízení, i když v některých členských státech mohou tato opatření vést k legislativním změnám. Bylo by vhodné, aby členské státy rozšířily tato opatření i na přeshraniční řízení pro řešení sporů na základě smluv o zamezení dvojího zdanění mezi členskými státy.
- b) Vzhledem k tomu, že během jednání v rámci řízení pro dosažení vzájemné dohody by daňový poplatník neměl být v období, které uběhne do završení řízení pro dosažení vzájemné dohody, nepříznivě dotčen existencí různých přístupů k účtování úroků a vrácení daní, doporučuje se členským státům, aby uplatňovaly jeden z těchto postupů:
 - i) vyjmutí daně určené k výběru a vrácení této daně bez úroku, nebo
 - ii) vyjmutí daně určené k výběru a vrácení této daně s úrokem, nebo
 - iii) podmínky účtování nebo vrácení úroků budou posuzovány podle podstaty každé věci (pokud možno během řízení pro dosažení vzájemné dohody).

9. Přistoupení nových členských států k úmluvě o arbitráži

Členské státy se vynasnaží podepsat a ratifikovat úmluvu o přistoupení nových členských států k úmluvě o arbitráži co nejdříve, avšak v každém případě nejpozději do dvou let od jejich přistoupení k EU.

10. Závěrečná ustanovení

S cílem zajistit stejné a účinné uplatňování tohoto kodexu chování se členské státy vyzývají, aby každé dva roky zaslaly Komisi zprávu o fungování kodexu v praxi. Na základě těchto zpráv hodlá Komise předkládat zprávy Radě a může navrhnout přezkum ustanovení tohoto kodexu chování.
